

og nå frem til et resultat, som bliver til stor gavn for mange fattige lande i verden.

WTO er det eneste sted, hvor der overhovedet er en mulighed for at opnå en sådan global løsning. Der er ikke andre muligheder. Man kan ikke enkeltvis sætte sig ned og forhandle land for land for land. Det er simpelt hen ikke muligt, det kan ikke lade sig gøre, og derfor er det en institution, vi skal værne om, og en institution, vi skal satse nogle ressourcer på for at få den til at fungere ordentligt.

Forhandlingsmandatet, som EU har fået fra medlemslandenes side, har været behandlet af flere tidligere ordførere, og jeg skal ikke komme nærmere ind på det, men bare sige, at fra dansk side har vi jo været rede til at gå længere med afviklingen af de nationale støtteordninger. Det har der ikke været enighed om i EU, men vi er gået så langt, som de andre lande ville lade os gøre. Det må jo så være det, vi kan presse på med i de videre forhandlinger.

Det er meget vigtigt, vi også får integreret udviklingslandene i det multilaterale handelssystem, så de også er med til at få de markedsadgange, som de har så hårdt brug for. Endvidere er det meget vigtigt, at vi behandler grænsefladen mellem handel og de nært beslægtede spørgsmål om politikker, f.eks. arbejdstagerrettigheder, miljø, dyrevelfærd, fødevarerikkerhed, forbrugspolitik osv.

I forberedelserne hertil, op til oplægget, har f.eks. TRIPS-aftalen også været diskuteret og andre ting som hormonsagen osv., men fra dansk side vil jeg blot sige, at vi jo også skal respektere de tvistbilæggesystemer, som vi tillægger disse internationale organisationer. Det er jo derved, styrken skal vise sig; at man har et tvistbilæggesystem, som gør, at man kan afklare uenigheder, uden at man falder tilbage til at genoplive gamle dages handelshindringer og toldrestriktioner over for hinanden. Det er der ingen der kan være tjent med at man genopliver.

Det fremsatte forslag til vedtagelse fra et flertal af partier, som vi selv er medforlagsstiller til, kan Det Radikale Venstre støtte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold mener ligesom mange andre af ordførerne fra flertallet, at der jo sådan set ikke er noget nyt. Men så vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold: Når man sammenligner det, man vedtog her i Folketinget i maj, med

det, som blev vedtaget af udenrigsministrene forleden som EU's udspil, vil fru Elisabeth Arnold så ikke medgive mig, at der unægtelig er en meget betydelig forskel mellem f.eks. de smukke ord om at hjælpe ulandene og det, må man nok sige, meget, meget magre resultat, som udenrigsministrene nåede frem til?

Jeg spørger netop med hensyn til ulandene, fordi Det Radikale Venstre jo i sin tradition er et parti, der ligesom Enhedslisten hele vejen igennem har lagt uhyre meget vægt netop på spørgsmålet om bistanden til ulandene. Og er det virkelig sådan, at Det Radikale Venstre synes, at det, som udenrigsministrene har aftalt på det punkt, er helt o.k., og at man godt kan arbejde ud fra det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes ikke, der er noget som helst mærkværdigt i, at et enkelt land, som kommer med et udspil, ser dette udspil modificeret i nogen grad, når 15 lande har været med til at vedtage noget fælles. Jeg synes ikke, man kan forvente, at hvert enkelt land får alle ønsker opfyldt med præcis den ordlyd, man er mødt op med til forhandlingsrunden. Jeg synes, det i sin helhed er et godt udspil, og det er et fremadrettet udspil.

Når hr. Keld Albrechtsen siger, at Det Radikale Venstre specielt ofrer meget energi på ulandsbistanden, så er det jo fuldstændig rigtigt, men set med mine briller er det meget vigtigt, at vi her holder fast i, at markedsadgangen er et af de meget vigtige punkter i WTO-runden.

Når man skal hjælpe ulandene, handler det jo ikke blot om bistand rettet direkte mod specielle punkter inden for det enkelte ulandsområdes svage områder, hvor man gerne vil hjælpe dem på bestemte områder, det handler også i meget høj grad om adgang til de markeder, som ulandenes varer kan afsættes på. Der tror jeg ikke, der er nogen vej uden om, at man har et internationalt handelssystem, hvor man kan forhandle med store grupper af lande om særlig handelsadgang til systemet. Ellers er der ikke nogen reel hjælp at få til ulandene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, om Det Radikale Venstre ikke finder, at det er et helt afgørende problem, at i forhold til Marrakechløftet om bistand er der intet tilbage. Der er